Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0023

Brutal undertrykkelse af demonstranter i Iran

Europa-Parlamentets beslutning af 22. januar 2026 om den brutale undertrykkelse af demonstranter i Iran (2026/2565(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran,

– der henviser til sin beslutning af 13. november 2025 om bekæmpelse af tværnational undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere[1];

– der henviser til erklæringerne fra Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Kaja Kallas, efter den voldelige undertrykkelse i januar 2026,

– der henviser til tildelingen af Sakharovprisen for tankefrihed i 2023 til Jina Mahsa Amini og bevægelsen "Kvinde, Liv, Frihed" i Iran,

– der henviser til beslutningen fra Europa-Parlamentets formand, Roberta Metsola, om at forbyde alt diplomatisk personale og repræsentanter fra det iranske regime adgang til alle Europa-Parlamentets bygninger,

– der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

– der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,

– der henviser til den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner,

– der henviser til EU's retningslinjer vedrørende vold mod kvinder og piger og bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem,

---

1 Vedtagne tekster, P10_TA(2025)0258.

– der henviser til den fælles erklæring af 13. januar 2026 fra FN's særlige rapportører og uafhængige eksperter,

– der henviser til De Forenede Nationers pagt,

– der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,

– der henviser til redegørelserne fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran,

– der henviser til pressemeddelelsen fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder af 10. januar 2026 med titlen "Iran: FN's undersøgelsesmission opfordrer til øjeblikkelig genetablering af internetadgang og overholdelse af den internationale menneskerettighedslovgivning",

– der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 2 og 4,

A. der henviser til, at der den 28. december 2025 udbrød demonstrationer i Iran, som hurtigt udviklede sig til landsdækkende protester, hvor titusindvis af iranere fra den 8. januar 2026 strømmede ud på gaderne i forskellige byer og provinser – et tal, der nåede op på flere hundredtusinder i de følgende dage; der henviser til, at demonstrationerne blev indledt af basarhandlere, der lukkede deres butikker for at protestere mod Irans vaklende økonomi, deres marginalisering heri, valutaens sammenbrud og udhulingen af levestandarden, og at de udviklede sig til landsdækkende regeringsfjendtlige protester, der repræsenterede et bredt spektrum af det iranske samfund, hvor demonstranter opfordrede til grundlæggende politiske ændringer og en ende på det nuværende regime;

B. der henviser til, at demonstrationerne oprindelig havde rod i en dybtliggende utilfredshed med den katastrofale tilstand af landets økonomi, skyhøje fødevarepriser, stigende inflation og udbredt korruption; der henviser til, at det iranske regime konsekvent ikke har opfyldt sin befolknings grundlæggende behov;

C. der henviser til, at de iranske sikkerhedsstyrker, herunder Den Islamiske Revolutionsgarde (IRGC) og politiet, har gennemført en systematisk, voldelig og landsdækkende undertrykkelse af demonstranter ved hjælp af dødbringende vold – muliggjort af kinesisk udstyr og overvågningsteknologi – og myrdet og tilbageholdt tusindvis af fredelige demonstranter; der henviser til, at der er forlydender om, at de iranske sikkerhedsstyrker har anvendt kemiske våben til at undertrykke protesterne; der henviser til, at antallet af dræbte i øjeblikket er undervurderet, fordi et internetblackout hæmmer kommunikationen; der henviser til, at troværdige rapporter ifølge FN's uafhængige internationale undersøgelsesmission om Den Islamiske Republik Iran viser, at det øverste nationale sikkerhedsråd

har udstedt en erklæring, der pålægger sikkerhedsstyrkerne at slå hårdt ned for at bringe protesterne til ophør; der henviser til, at statslig vold ifølge FN's undersøgelsesmission var særlig brutal i regioner med etniske mindretal; der henviser til, at de iranske myndigheder har foretaget vilkårlige masseanholdelser og tilbageholdt tusindvis af demonstranter, aktivister, journalister og menneskerettighedsforkæmpere uden en retfærdig rettergang og på grundlag af falske anklager vedrørende den nationale sikkerhed; der henviser til, at det iranske retsvæsen har fremskyndet summariske retssager mod tilbageholdte demonstranter i uretfærdige retssager og har idømt dødsstraf; der henviser til, at det iranske retsvæsen under demonstrationerne afsagde dødsdomme på grundlag af tidligere domme;

D. der henviser til, at disse handlinger udgør alvorlige krænkelser af den internationale menneskerettighedslovgivning, herunder forpligtelser i henhold til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Iran er part i;

E. der henviser til, at Iran fortsat anvender dødsstraf som et vigtigt undertrykkelsesinstrument for at intimidere demonstranter og bringe kritiske røster til tavshed;

F. der henviser til, at de iranske myndigheder siden den 8. januar 2026 har indført et landsdækkende kommunikationsblackout, afbrudt internetadgangen og lukket mobiltelefon- og fastnetnetværk i et af de mest omfattende og sofistikerede blackouts i verdenshistorien, hvilket hindrer det iranske folks evne til at kommunikere, organisere sig og informere omverdenen midt i en brutal undertrykkelse med det formål at sløre det reelle omfang af protesterne og brutaliteten i undertrykkelsen og undergrave lægehjælpen; der henviser til, at Iran er et af de lande, hvor internettet meget ofte er lukket ned, og at adgangen til internettet og telekommunikationsforbindelser i Iran i mange år, når der opstår optøjer, er blevet blokeret for at bringe uenighed til tavshed og slå ned på protester;

G. der henviser til, at retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed er beskyttet af artikel 20 i verdenserklæringen om menneskerettighederne;

H. der henviser til, at regimets ledelse fortsat har lukket øjnene for demonstranternes legitime krav; der henviser til, at næsten 60 % af Irans befolkning ifølge FN's statistiske afdeling er under 39 år, og at størstedelen af befolkningen blev født efter den islamiske revolution i 1979;

I. der henviser til, at de iranske myndigheder offentligt har truet med at slå yderligere ned på protesterne og straffe de involverede hårdt; der henviser til, at Irans justitsminister den 14. januar 2026 angiveligt erklærede, at alle, der blev anholdt efter den 8. januar

2026, var kriminelle og terrorister, hvilket reelt kriminaliserer fredelige protester og yderligere undertrykker ytrings- og forsamlingsfriheden; der henviser til, at Parlamentet konsekvent og utvetydigt har fordømt det iranske regimes undertrykkelse af og vold mod sit eget folk, herunder brugen af henrettelser, idømmelse af dødsstraf efter uretfærdige retssager, umenneskelige fængselsforhold og systematiske angreb på politiske aktivister og etniske og religiøse samfund; der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har opfordret til, at IRGC udpeges som en terrororganisation;

J. der henviser til, at syv FN-menneskerettighedseksperter har opfordret de iranske myndigheder til at bryde voldsspiralen, respektere befolkningens grundlæggende ret til at kunne give udtryk for uenighed og deltage i fredelige protester uden frygt for repressalier og adressere befolkningens krav med hensyn til borgerlige, politiske, økonomiske og kulturelle rettigheder;

K. der henviser til, at den seneste bølge af demonstrationer er kulminationen på en lang række masseprotester efterfulgt af forfærdelige overgreb; der henviser til, at Irans seneste landsdækkende opstande – urolighederne i forbindelse med den "Grønne Bevægelse" i 2009 og bevægelsen "Kvinde, Liv, Frihed" i september 2022, der blev udløst af moralpolitiets drab på 22-årige Jina Mahsa Amini – også blev mødt med brutal undertrykkelse, idet der målrettet blev skudt med haglgeværer mod kvinders ansigter, bryster og kønsorganer;

L. der henviser til, at Europa-Parlamentet i 2023 tildelte Sakharovprisen for tankefrihed til Jina Mahsa Amini og bevægelsen "Kvinde, Liv, Frihed" i Iran som en hyldest til alle de tapre kvinder, mænd og unge i Iran, som under enormt pres har fortsat kampen for deres rettigheder og for forandring;

M. der henviser til, at statslige politikker har muliggjort rutinemæssig håndhævelse af obligatoriske påklædningsbestemmelser gennem moralpolitiets patruljer, overvågningsteknologier og administrative sanktioner, hvilket har resulteret i anholdelser, bøder, nægtelse af adgang til uddannelse og beskæftigelse og frihedsstraffe for kvinder og piger, der ikke overholder reglerne; der henviser til, at der er dokumenterede tilfælde af fysisk misbrug og dødsfald under varetægtsfængsling i forbindelse med en sådan håndhævelse; der henviser til Irans tapre kvinder, der med enormt mod og stor beslutsomhed frygtløst og stålsat har stået op imod regimets feje taktik, hvilket har været afgørende for modstanden mod dette brutale regime;

N. der henviser til, at Den Islamiske Republik Iran har spillet en meget destabiliserende rolle i Mellemøsten og regionen som helhed, herunder ved at støtte stedfortrædende terrorgrupper, som f.eks.

Hizbollah i Libanon, houthierne i Yemen, Hamas i Gaza og shiamilitser i Irak, og etablere en terrorakse, der strækker sig over hele regionen; der henviser til, at Irans skadelige indflydelse ikke er begrænset til Mellemøsten, da landet fortsat udgør en enorm risiko for de Europas sikkerhed og demokratier rundt om i verden gennem hybride trusler og ondsindede cyberaktiviteter, herunder ved at bistå Rusland i forbindelse med dets angrebskrig mod Ukraine, f.eks. ved at levere bevæbnede droner, missiler og ammunition og levere teknologi og uddannelse, der har gjort det muligt for Rusland at øge sin produktion, samt ved at støtte det venezuelanske diktatur;

O. der henviser til, at troværdige beviser antyder, at iranske diplomatiske missioner i flere medlemsstater har været involveret i propaganda, desinformation og intimidering rettet mod iranske diasporasamfund i Europa i strid med folkeretten og principperne for diplomatiske forbindelser;

P. der henviser til, at EU har vedtaget tre sanktionsordninger mod Iran: én som reaktion på alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i landet, fornyet årligt og senest forlænget indtil den 13. april 2026, én i forbindelse med ikkespredning af masseødelæggelsesvåben og den tredje som reaktion på Irans militære støtte til Ruslands angrebskrig mod Ukraine og til væbnede grupper og enheder i Mellemøsten og regionen omkring Det Røde Hav; der henviser til, at mere end 230 personer og 40 enheder i Iran, herunder IRGC, i øjeblikket er genstand for sanktioner via disse ordninger;

Q. der henviser til, at Parlamentet i januar 2026 ved en afgørelse truffet af dets formand forbød alt diplomatisk personale og repræsentanter for Den Islamiske Republik Iran at komme ind i Parlamentets bygninger i Bruxelles, Strasbourg og Luxembourg som reaktion på de iranske myndigheders voldelige undertrykkelse af landsdækkende protester og deres afvisning af at respektere de grundlæggende frihedsrettigheder, idet iranske pasindehavere blev underkastet screening og nægtet adgang, hvis de blev anset for at handle på vegne af regimet;

R. der henviser til, at de iranske myndigheder i de seneste år har intensiveret forfølgelsen af og straffen for etniske og religiøse samfund, navnlig kristne, idet de nationale domstole har afsagt langvarige fængselsdomme på grundlag af anklager, der udelukkende vedrører deres tro eller religiøse aktiviteter;

1. udtrykker sin utvetydige fordømmelse af og forfærdelse over det iranske regimes brutale undertrykkelse af og massemord på demonstranter, der er gået på gaden i snesevis af byer i løbet af de seneste to uger; udtrykker sin fulde solidaritet med det iranske folk og dets modige og legitime protestbevægelse, som kræver værdighed, sikkerhed og respekt for det iranske folks rettigheder;

2. kræver, at de iranske myndigheder under diktator Ali Khameneis styre betingelsesløst sætter en stopper for anvendelsen af vold mod fredelige demonstranter, omgående standser alle henrettelser og ophører med at myrde og undertrykke civile, der udøver deres grundlæggende rettigheder; kræver, at disse rettigheder, navnlig ytrings- og forsamlingsfriheden, opretholdes betingelsesløst og til enhver tid;

3. opfordrer til øjeblikkelig løsladelse af alle fængslede demonstranter og politiske fanger; er forfærdet over det katastrofalt høje dødstal og det store antal demonstranter, der tilbageholdes ulovligt;

4. udtrykker sin dybe medfølelse med familierne til alle dem, der er blevet dræbt som følge af de iranske myndigheders voldelige undertrykkelse; udtrykker sin dybe forargelse over meldingerne om angreb og intimidering begået af undertrykkende sikkerhedsstyrker og medlemmer af IRGC mod familier og slægtninge til dem, der er blevet dræbt under demonstrationerne; er dybt bekymret over de iranske myndigheders forfærdelige praksis med at afpresse store pengebeløb fra ofrenes familier for at få deres afdøde slægtninges lig tilbage;

5. opfordrer Rådet til i overensstemmelse med Rådets fælles holdning af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme[2], Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001[3], direktiv (EU) 2017/541[4] og den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner straks at gå videre med fuldt ud at udpege IRGC, herunder Basij-militsen og Quds-styrken, som terrororganisationer; beklager dybt nogle medlemsstaters vedholdende modstand mod at styrke de restriktive foranstaltninger over for Irans regime; opfordrer til, at en sådan udpegelse afspejles i EU's ordning med restriktive foranstaltninger; opfordrer til udvidelse og streng håndhævelse af den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner og andre restriktive EU-foranstaltninger, herunder indefrysning af aktiver og visumforbud, over for alle iranske embedsmænd, der er ansvarlige for undertrykkelse, og over for alle enheder, der kontrolleres af eller handler på vegne af den øverste leder, herunder opførelse af alle relevante IRGC-komponenter og enkeltpersoner på EU's terrorliste

---

2 EFT L 344 af 28.12.2001, s. 93, ELI: http://data.europa.eu/eli/compos/2001/931/oj.

3 Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/2580/oj).

4 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/541/oj).

og anvendelse af indefrysning af aktiver, rejseforbud og andre passende restriktive foranstaltninger; understreger, at IRGC, herunder alle dens afdelinger og tilknyttede enheder, spiller en central rolle i den voldelige undertrykkelse af fredelige demonstranter og i alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, udenretslige henrettelser og statssponsoreret terrorisme på både nationalt og regionalt plan; opfordrer medlemsstaterne til samtidig at træffe alle passende nationale foranstaltninger for at sikre fuld gennemførelse og håndhævelse af denne udpegelse;

6. hylder og udtrykker sin stærke støtte til de modige iranere, der i flere uger er gået på gaden for at protestere mod regimets undertrykkelse og de ekstremt vanskelige økonomiske og sociale forhold; roser modet hos de mange unge, kvinder og menneskerettighedsforkæmpere, der fortsat kæmper for deres rettigheder på trods af de personlige konsekvenser og den brutale undertrykkelse, de udsættes for; anerkender den afgørende rolle, som bevægelsen "Kvinde, Liv, Frihed" spiller med hensyn til at skabe mod i befolkningen og blandt demonstranterne og med hensyn til at afsløre regimets svaghed og løsrivelse fra det iranske folk; fordømmer de sanktioner, som de iranske myndigheder har indført mod medlemmer af Europa-Parlamentet og af de nationale parlamenter, og opfordrer til, at de straks ophæves;

7. fordømmer på det kraftigste de iranske sikkerhedsstyrkers udbredte, brutale, forsætlige og uforholdsmæssige magtanvendelse mod fredelige demonstranter; beklager dybt, at disse drab ikke er resultatet af sporadiske sammenstød, men af en udbredt og systematisk politik og af en bevidst beslutning om at udrydde enhver modstand og protest; er foruroliget over, at mordene på tusindvis af demonstranter signalerer et skræmmende skift i det iranske regimes undertrykkelsespolitik fra afskrækkelse til strategisk eliminering; opfordrer medlemsstaterne til at drage iranske embedsmænd, der bevisligt er direkte involveret i den igangværende undertrykkelse, til ansvar for deres forbrydelser i henhold til folkeretten; opfordrer EU og dets medlemsstater til at forberede sig på alle mulige scenarier, herunder et potentielt sammenbrud af det iranske regime, og til at sikre, at ingen gerningsmand til undertrykkelse får asyl på EU's område på noget tidspunkt;

8. kræver, at alle demonstranter, menneskerettighedsforkæmpere og journalister, der i øjeblikket tilbageholdes i Iran, løslades betingelsesløst; kræver, at myndighederne informerer alle familier om, hvor deres tilbageholdte slægtninge befinder sig; opfordrer til, at advokater og internationale observatører får uhindret adgang til alle dem, der tilbageholdes under demonstrationerne, og til, at det internationale samfund oplyses om de tilbageholdtes identitet; opfordrer til øjeblikkelig løsladelse og sikker hjemsendelse af alle EU-borgere, der i øjeblikket er fængslet i Iran, og fordømmer på det kraftigste regimets skamløse brug af gidseldiplomati;

9. afviser kategorisk de iranske myndigheders påstande om, at protesterne blev iværksat af udenlandske agenter; bemærker, at protesterne skyldes den dybe utilfredshed i store dele af den iranske befolkning, navnlig unge, kvinder og minoritetsgrupper, med de dybe og mange kriser, som landet står over for;

10. minder om Irans internationale menneskerettighedsforpligtelser, herunder respekt for retten til at deltage i fredelige forsamlinger, ytringsfriheden og retten til livet, som nedfældet i verdenserklæringen om menneskerettighederne og internationale traktater, som Iran er part i; opfordrer EU til yderligere at støtte civilsamfundet, menneskerettighederne og humanitære organisationer i Iran;

11. fremhæver den dybt illegitime og voldelige karakter af det umenneskelige iranske regime, som udelukkende er baseret på terror, frygt og intimidering og er imod enhver religiøs, kulturel og etnisk pluralisme; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lægge et effektivt pres på regimet; anerkender i den enorme bølge af protester et utvetydigt tegn på, at dette system ikke er holdbart efter årtiers undertrykkelse, og opfordrer til en fri og demokratisk overgang i Iran; udtrykker sin fulde solidaritet med den iranske diaspora, som spiller en afgørende rolle med hensyn til at kræve frihed og demokrati og støtte protesterne; anerkender det iranske folk som den eneste legitime kilde til myndighed og suverænitet i Iran;

12. opfordrer til, at foranstaltningerne koordineres med ligesindede partnere og ledsages af bestræbelser på at bekæmpe omgåelse af sanktioner på globalt plan; glæder sig over USA's nylige vedtagelse af målrettede sanktioner mod højtstående iranske embedsmænd, der er ansvarlige for undertrykkelse, og opfordrer indtrængende EU til at træffe lignende foranstaltninger; opfordrer til, at pårørende til IRGC-medlemmer, der studerer eller arbejder i EU, udvises;

13. opfordrer EU og dets medlemsstater til at anvende alle de værktøjer, de har til rådighed, til at forebygge, afskrække fra og reagere på ondsindede cyberaktiviteter og udenlandsk informationsmanipulation og indblanding, herunder dem, der udføres af eller tilskrives de iranske myndigheder; tilskynder til anvendelse i fuldt omfang af EU's cyberdiplomatiske værktøjskasse, herunder restriktive foranstaltninger over for enkeltpersoner og enheder, der er ansvarlige for cyberangreb, og af EU's sanktionsordning mod sådanne angreb; opfordrer indtrængende EU til at styrke sin kapacitet inden for strategisk kommunikation, opbygning af modstandsdygtighed og fordeling i samarbejde med internationale partnere;

14. fordømmer det iranske regimes forsøg på at censurere protesterne ved at afbryde internetadgangen og telefonnettet i hele landet;

opfordrer til, at alle forbud mod onlinebaseret kommunikation og onlinebaserede tjenester i Iran straks ophæves; opfordrer EU og dets medlemsstater til i væsentlig grad at øge den tekniske og finansielle støtte for at sikre sikker digital adgang og tilvejebringelse af værktøjer til omgåelse af censur og til digital beskyttelse af det iranske civilsamfund, journalister og menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer teknologi- og satellittjenesteudbydere til at undersøge alle lovlige og gennemførlige midler til at lette sikker adgang til kommunikationstjenester såsom "direct to cell", dvs. satellit-til-mobiltelefon-konnektivitet for at sikre uafbrudt adgang til oplysninger for iranske borgere, navnlig med henblik på at muliggøre alarmkommunikation og -alarmer via SMS, og for at forhindre misbrug af platforme til undertrykkelse;

15. fremhæver, at det iranske regime i årtier vedvarende har været involveret i systematiske angreb på menneskerettighedsaktivister, politiske systemkritikere, mindretalssamfund og kvinder, navnlig gennem brutale undertrykkelsesmønstre; udtrykker solidaritet med alle enkeltpersoner i Iran, der forfølges på grund af deres tro eller identitet, og anerkender modet hos mindretalssamfund, der udsættes for systemisk forskelsbehandling, herunder kurdere, baluchier, bahaiere og kristne; opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af alle personer, der udelukkende tilbageholdes for at udøve deres religions- eller trosfrihed;

16. gentager sin opfordring til Iran om at give øjeblikkelig og uhindret adgang til den FN-bemyndigede undersøgelsesmission i betragtning af behovet for international kontrol i dette klima af fuldstændig straffrihed, hvor de iranske myndigheder systematisk har begået alvorlige forbrydelser i henhold til folkeretten, herunder mord, tortur, voldtægt og tvungne forsvindinger for at bringe protester til tavshed, og behovet for indsamling og opbevaring af beviser til støtte for fremtidige retsforfølgninger; opfordrer EU til at støtte udvidelsen af mandatet for FN's undersøgelsesmission om Iran i Menneskerettighedsrådet og udvide dens mandat til at omfatte efterforskning af de aktuelle grusomheder;

17. bemærker den fremtrædende rolle, som kvinder og piger spiller i protesterne, og fordømmer regimets systemiske undertrykkelse af kvinder og andre sårbare grupper gennem love og bestemmelser, der i alvorlig grad begrænser frihedsrettigheder og rettigheder, herunder den nedværdigende lov om obligatorisk hijab og den urimelige håndhævelse af denne, de alvorlige begrænsninger af kvinders seksuelle og reproduktive sundhed og krænkelser af kvinders politiske, sociale, økonomiske, kulturelle og personlige rettigheder; understreger, at forskelsbehandling i forbindelse med arv og love om vidneudsagn og nationalitet, som giver kvinder ulige retlig status og begrænser deres autonomi i både det offentlige og private liv, er i strid med internationale

menneskerettighedsstandarder, som Iran er bundet af;

18. fordømmer endnu en gang det rystende høje antal henrettelser, der er foretaget i de seneste to år, navnlig siden udbruddet af de seneste demonstrationer i slutningen af december, som et symbol på regimets fuldstændige foragt for menneskeliv og værdighed;

19. minder om, at Iran har det højeste antal dødsdomme pr. indbygger i verden, og at de iranske myndigheder siden oprøret fra bevægelsen "Kvinde, Liv, Frihed" i 2022 har indledt en nådesløs bølge af henrettelser, herunder mod systemkritikere, kvinder, journalister og mindretal; fordømmer, at regimet alene i 2025 henrettede 1 500 personer; gentager EU's mangeårige modstand mod dødsstraf og opfordrer til øjeblikkelig afskaffelse af dødsstraffen;

20. udtrykker sin fulde støtte til den iranske opposition og opfordrer NF/HR til at indlede en inklusiv dialog med den iranske demokratiske opposition med henblik på at fremme en demokratisk, fri og pluralistisk fremtid for Iran; opfordrer til, at repræsentanter for den iranske demokratiske opposition indbydes til Europa-Parlamentet, og gentager samtidig, at det er op til det iranske folk at bestemme deres fremtidige regering; opfordrer Kommissionen til at udvide den tekniske og finansielle bistand til det iranske civilsamfund; opfordrer de forskellige aktører i den demokratiske opposition til at arbejde sammen og bane vejen for en retfærdig, inklusiv og demokratisk proces, hvor det lykkes at bringe frihed og værdighed til alle iranske borgere, uanset deres etnicitet, religion og køn; opfordrer EU og dets medlemsstater til at arbejde tæt sammen med ligesindede partnere for at støtte et frit Iran, hvor universelle menneskerettigheder og lighed er fremherskende, og som er formet af det iranske folk selv; er overbevist om, at fremme af landets forskelligartede samfund og grundlæggende regionale, kulturelle og etniske mangfoldighed er afgørende for at sikre en demokratisk og fredelig fremtid for Iran;

21. understreger endnu en gang, hvordan det iranske regime i årtier aktivt har forårsaget kaos og ødelæggelse i hele regionen, samtidig med at det har været involveret i brutale mønstre af intern og tværnational undertrykkelse; fordømmer de iranske myndigheders brutale anvendelse af tværnational undertrykkelse, både online og offline, til at bringe modstandere til tavshed, intimidere, undertrykke, tvinge eller endda bortføre dem samt til at true deres familier i udlandet; opfordrer Kommissionen til i tæt samarbejde med medlemsstaterne at styrke forebyggelses-, beskyttelses- og reaktionsmekanismerne i EU og til at sikre, at alle former for tværnational undertrykkelse efterforskes og retsforfølges effektivt; understreger, at Iran fortsat udgør den største og mest betydelige trussel mod sikkerheden og stabiliteten i regionen som helhed og den største hindring for fred; gentager sin kraftige fordømmelse af Irans ondsindede aktiviteter og indblanding i og uden for regionen,

først og fremmest i Libanon, Syrien, Yemen, Irak samt Vestbredden og Gaza;

22. bemærker, at Iran og Rusland i stigende grad har delt kritiske efterretninger og samarbejdet om at omgå sanktioner gennem skuffeselskaber, bankforbindelser og olieoverførsler med sporingsanordninger slået fra; opfordrer til bedre håndhævelse af EU's sanktioner, hurtig opgradering af automatiske identifikationssystemer for at bekæmpe sanktioner og omgåelse af embargoer og øget overvågning og inspektion af mistænkte iranske fartøjer;

23. opfordrer NF/HR til i samarbejde med medlemsstaterne at intensivere den diplomatiske indsats til støtte for det iranske folk ved at undersøge muligheden for etablering af en styrket diplomatisk EU-tilstedeværelse eller -repræsentation, der er i stand til at yde beskyttelse, humanitær bistand og konsulær støtte til enkeltpersoner, der er i fare, fordi de udøver deres grundlæggende rettigheder, herunder fredelige demonstranter; understreger behovet for at overveje foranstaltninger, der kan stille tilflugtssteder, oplysninger og bistand til rådighed i overensstemmelse med folkeretten og relevant retspraksis i EU's medlemsstater med henblik på at forbedre Unionens kapacitet til at overvåge, rapportere om og reagere på alvorlige krænkelser af menneskerettighederne på stedet;

24. hilser NF/HR's tilsagn om at gennemføre yderligere tvangsforanstaltninger mod Iran velkommen; opfordrer Rådet og medlemsstaterne til hurtigt at udvide de eksisterende restriktive foranstaltninger for at reagere hurtigt og hensigtsmæssigt på den igangværende undertrykkelse; glæder sig over, at EU overvejer målrettede sanktioner mod enkeltpersoner og enheder, der er ansvarlige for den voldelige undertrykkelse af demonstranter, og opfordrer indtrængende til en hurtig vedtagelse af disse sanktioner;

25. kræver, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) udarbejder regelmæssige rapporter om situationen i Iran; foreslår, at der oprettes eller udpeges et domæne, hvor navnene på alle ofre for de seneste massakrer kan registreres, med henblik på at dokumentere og opbevare fortegnelser over dem, der er dræbt eller såret;

26. opfordrer EU's medlemsstater og EU-Udenrigstjenesten til at anmode om en særlig samling i FN's Menneskerettighedsråd om menneskerettighedskrisen i Iran for at demonstrere og fremme legitim international modstand mod det iranske regimes adfærd;

27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte alle bestræbelser på ansvarliggørelse i og uden for FN, der arbejder hen imod dokumentation af dødsfald og en hurtig, uafhængig og

gennemsigtig undersøgelse heraf, herunder gennem indsamling af vidneudsagn og beviser fra mennesker, der flygter fra landet; glæder sig over FN's Menneskerettighedsråds beslutning om at afholde en ekstraordinær samling om situationen i Iran;

28. understreger, at enhver normalisering af forbindelserne med Iran er betinget af betingelsesløs løsladelse af alle politiske fanger, en kontrollerbar afslutning på den systematiske undertrykkelse og reelle fremskridt hen imod demokrati og retsstatsprincippet;

29. opfordrer EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at rejse spørgsmålet om det iranske regimes krænkelser i bilaterale og multilaterale fora og til at sikre, at EU's restriktive foranstaltninger fortsat er målrettede, evidensbaserede og fokuserer på enkeltpersoner og enheder, der er ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne;

30. glæder sig over beslutningen fra sin formand, Roberta Metsola, om at forbyde alt diplomatisk personale og repræsentanter fra det iranske regime adgang til alle Europa-Parlamentets bygninger; opfordrer medlemsstaterne til at følge trop og vedtage lignende restriktioner, herunder om nødvendigt tilbagekaldelse af den diplomatiske status for personalet ved Irans diplomatiske og konsulære missioner i hele EU;

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaterne og Den Islamiske Republik Irans præsidents kontor.